

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 8

Fylke: Telemark

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Hærdal

Emne: Beil og brom.

Bygdelag:

Oppskr. av: Samund Særdang

Gard:

(adresse): V. Hærdal

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Op har tala med ein mann som no er 88 år og han fortel at dei i hans ungdom brukte å ha heim beil for krøtera. Det var seleg gitter som stuvu ha beil, mus og ungkyr og sau. Det var mest bjørk raung og selje som vart brukte

2. Det beil kjørte dei heim når dei kjørte heim med på snøføre om vinteren. Nokon suskitt vider på dette beil med vitkje om.

3. Det var nok vanleg at ein tok heim vinterst i heile tre og hogg av kvistene - riske for krøtera. På våpantun brukar ein og å hente ris-bjørkeris for kjure. Det var bjørk som var mest av som vart brukte. Dette brukte dei ikkje å finhakke, men gav dyra for seg sjøl. Den brukte dei vanleg lauskriv til "å. rise" med.

Kviger og ungdyr brukte dei å slippe ut i beile krøtera. Jakene gav ein og gran- og furubar- "Tørrbar".

No er det for det beste slutt med denne slapp foring. Det innaste er at dei brukar å gjeva sæmens bar- gran og furubar.

Noko om å hente beil på langfredag kjennet ein ekkje til som opitt i sp. 7.

2
Beit vert brúka þá same mætur som er nemal
fyret þá deum spjælisk Brom, it, lecomel.
Beitkost, ein, fl. kiltkoster
Ris, ul, rist. Hæuknir ein skjár, i

5841